

[Ministeren for kulturelle anliggender]

fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1980-81.

Med lov nr. 306 af 10. juni 1976 om musik var det første gang, der gennemførtes en samlet lovgivning om musik. Ved loven gennemførtes således i et vist omfang støtteordninger for nydannelser og ny aktiviteter på musikområdet. Loven var en retfærdigheds-handling over for det almenne musikliv.

I det fremsatte lovforslag om revision af musikloven stilles der kun ret få forslag om ændring af den gældende lovs tekst. Loven har nemlig i sit virke såvel med hensyn til struktur som med hensyn til udformning vist sig som et velegnet og tilfredsstillende værktøj til varetagelse af lovens formål om fremme af musiklivet i Danmark.

Med ændringsforslagene på lovens strukturelle-administrative område tilsigtes en forbedret effektivitet og stabilitet. Dette gælder forslaget om, at det gøres til en forpligtelse for de enkelte amtsråd at nedsætte amtsmusikudvalg. Samme formål har forslagene om forlængelse af beskikkelsesperioden for musikrådets medlemmer samt forslaget om lempelse af betingelserne for valgbarhed til rådet.

Bestemmelserne om lovens støtteområder og -muligheder indeholdes i den gældende lovs kap. 2 (§ 3). Jeg har - ud over at give en motivering for ændringsforslagene til denne bestemmelse - fundet det hensigtsmæssigt og påkrævet i bemærkningerne til denne bestemmelse at give folketinget en fyldig redegørelse om de indvundne erfaringer og den fulgte praksis på disse områder, dels fordi folketinget ikke tidligere er blevet gjort bekendt med lovens funktion i praksis, dels fordi redegørelsen tjener som udgangspunkt og begrundelse for den bevillingsforøgelse, som er foreslået i det fremsatte lovforslag.

Ved fremsættelsen af forslaget til lov om musik i januar 1976 udtalte den daværende kulturminister, Niels Matthiasen, bl. a., at der med de midler, som da blev foreslået afsat til musikformål i lovforslaget, ville være adskilligt, som i den første tid ikke kunne tilgodeses eller i hvert fald tilgodeses i tilstrækkeligt omfang, men han fandt det vigtigt, at lovforslaget blev udformet således, at mulighederne var til stede og kunne udnyttes efterhånden.

Forslaget om forøgelse af bevillingerne må ses på denne baggrund. Musiklivet i Dan-

mark har været i en rivende udvikling, og behovet for yderligere midler til støtteformål inden for lovens rammer er efter min opfattelse klarlagt gennem redegørelsen i lovbe-mærkningerne, som jeg i det hele skal hen-vise til.

Med udgangspunkt i musikloven af 1976 oprettedes der amtsmusikudvalg i alle amter. Denne nyskabelse har været af afgørende betydning for musiklivets udvikling og for den decentralisering, som var en af lovens grundlæggende ideer. Det ville være ønskeligt, om der yderligere etableres et samarbejde mellem amtsmusikudvalg og primærkommuner. Det er af vigtighed, at der nu skabes et grundlag for at videreudvikle det samarbejde, som var en forudsætning for ideerne bag loven af 1976. På denne nødvendige videreførelse bygger også overvejelserne i lovens bemærkninger om mulighederne for i forståelse med de kommunale foreninger at stille mod fastlæggelse af vejledende tilskudsfordelingsprincipper mellem stat, amter og primærkommuner på sådanne støtteområder, hvor de fælles interesser tilsiger dette.

For landsdelsorkestrenes vedkommende tænkes den hidtidige ordning, herunder tilskudsordningen, videreført. Herudover foreslås der kun en mindre udvidelse af tilskudsbetingelserne med henblik på gennemførelse af en spredning og forøgelse af orkestrenes koncertvirksomhed. Endelig er orkestrenes medvirken ved Den jyske Operas forestillinger på landsplan foreslået indført i lovteksten.

Jeg lægger den største vægt på, at det fremsatte forslag fremmes. Musikken har for skabere, udøvere og modtagere - som udtryksmiddel og som meddelelsesmiddel - en værdiskabende funktion som næppe nogen anden kunstart i kraft af sin umiddelbare tilgængelighed. Det er forslaget hensigt, at musiklivet skal hjælpes, støttes og tilbydes muligheder for en spredning til gavn og udvikling for de mange.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i det høje ting.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af brandloven.